

Bie zilja Berzat SADIKI

Boton:
Shoqata e shkrimtarëve
PRO LITERA Tetovë

Redaktor: **Aqif Isaku**
Rrecensues: **Jusufzija Ademi**
Redaktura gjuhësore: **Berzat Sadiki**

Shtypi:
Art grafik, Tetovë

Tirazhi: **200 kopje**

2025 Tetovë

Librin e ndihmoi Ministria e kulturës
së Republikës së Maqedonisë së Veriut

Berzat Sadiki

Bie zilja

Përmbledhje vjershash për fëmijë

BIE ZILJA

Bie zilja ci-cin-cin,
mblidhen nxënësit me nxitim
për mësim
plot gëzim.

ÇDO FËMIJË E KA NJË YLL

Çdo fëmijë
e ka një yll,
që i bën dritë
deri në rritë.

Çdo fëmijë
e ka një yll,
që e merr për dore
deri në mësonjëto.

Çdo fëmijë
e ka një yll,
që kur fle,
i bëhet kandil.

SHTATORI

Shtatori i begatshëm
nuk sjell vetëm rrush.
Çdo fëmijë gëzueshëm,
me libra çantën e mbush.

Shkolla ngjyra-ngjyra,
festive e zbukuruar;
nxënësit fillestarë,
të gjithë i ka ftuar.

O nxënës të ndritur,
kaloi edhe ky pushim;
mësuesit të përgatitur,
u presin me padurim.

LIBRI

Libri është thesar,
që na pasuron,
të mirën dhe të keqen
qartë na tregon.

Po ta bëjmë për vete
këtë shok besnik,
asnjëherë për ne
nuk do të ketë rrezik.

Libri na këshillon,
na mëson drejtësinë,
në zemrat tona
e vulos mirësinë.

8

ABETARE

Abetare,
shoqe e parë,
shkronjat e tua
janë margaritarë.

Abetare,
shoqe plot nder,
zemrat tona
i gëzon përherë.

Edhe pak
jemi me ty,
na shoqëro
se të kemi lakmi!

a

DASHURIA ÇEL

Bie zilja

Kur më merr në prehër
e më përkëdhel,
në zemrën time
dashuria çel.

Fjala e saj e ngrohtë
e begaton jetën time.
- Ti je më e shtrenjta,
nënë, moj nëna ime!

Sa kthehem nga shkolla,
fort më përqafon,
pasi pushoj pak,
të drekoj më fton.

F

FILLOI MËSIMI

M

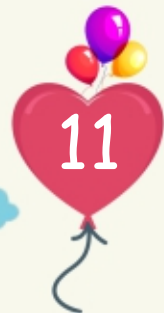
Atje, te shkolla,
përhapet gëzimi.
- Ejani, o fëmijë,
filloi mësimi!

Z

Gëzimi dhe Vjosa të gëzuar,
gjithë natën mbetën zgjuar,
dhe herët në agim,
u nisën përplot gëzim.

Kur nxënësi mëson,
shkollës zemra i këndon.
Zilja e shkollës filloi të kollitet:
- Mezi prita të kalojnë ditët.

BESA

Fjala besë ka shumë peshë,
i thothë gjyshi mbesës Besë.

Kur diçka të premtosh,
ki kujdes të mos tradhëtosh!

Këtë dhunti ne shqiptarët,
e trashëguam nga të parët.

CAKU

Të mësojmë,
çdo ditë nga pak;
për ta arritur,
të vetmin cak.

Ta çmojmë kohën,
të ecim tok;
librin ta kemi,
më të mirin shok!

Kur të vijë fundi,
i vitit shkollor,
dëftesat me pesësja, -
kudo shembullorë.

ABC

NË MËNGJES

Çohem në mëngjes,
sytë i laj,
më pret ushqimi
me kaçkavall e çaj.

Me çanta mbi shpinë,
dora dorën kapur,
xha Çela për ne
shkollën e ka hapur.

Dëshirat na plotësohen
rend e me rend,
e duam njëri-tjetrin,
luajmë me gazmend.

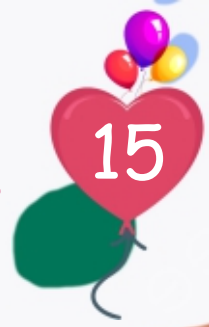

ËMBËLSIRA

Pothuaj ditë e natë,
më shfaqen kujtime;
si fëmijët e botës,
të jetojnë në gëzime.

Sikur t'i ftoj,
në një gosti;
të bardhë, të verdhë,
dhe të zinj'.

T'i puth e t'i puth,
t'i thërras me emra;
t'u jap nga ëmbëlsira,
që bashkon zemra.

G-JA E GRISHUR

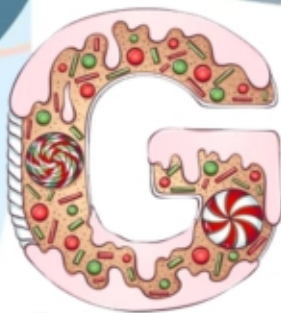
Goni në fshat,
germën **g** e grish,
arave me grunaja
dalin me gjezdis.

Rrëzë malit,
te lugu i ngusht',
nga gurra e freskët,
pinë ujë me grusht.

Edhe zogu i malit,
andej fluturon;
për nder të tyre,
këngën s'e pushon.

KUR JEMI BASHKË

I thotë nënës,
e vogla, Nora:
- Ta thirri vrik,
shoqen Flora?

S'vonoi shumë,
erdhi edhe Hëna.
Gurabije të shijshme
kishte përgatitur nëna.

- Mirë se erdhët,
o shoqet e mia!
Sa gëzohet nëna,
kur jemi të tria.

LUMI RADIKË

Muratorët e vegjël
e ndërtuan një mur;
ndërhyri usta Murati:
- Ta ndërtojmë edhe një urë!

Pasi u pajtuan,
filluan të bartin gurë;
gurë përbi gurë,
e ndërtuan atë urë.

- Shpejt o muratorë,
bartni ujë me ibrikë,
le të rrjedhë lumi ynë,
si lumi Radikë!

PIKA-PIKA

Pika-pika,
pikalosh,
fustani i Pranverës
shoqet i josh.

Pika-pika
shiu pikon.
Pajtimi me çadër
në shkollë shpejton.

Pika-pika
bëhet lumi.
Buzë bregut
më zuri gjumi.

HAJDE QERSHIA

- Hajde qershia,
hajde qershia!
Shitësi u ndal,
aty, te xhamia.

Lajmin e dëgjoi
Fisniku nga ballkoni,
nënës i kërkoi
një qese najloni.

Fisniku dhe Besniku,
shokë të pandarë,
u ngopën me qershia,
si kurrë më parë.

LULET

Samira i do lulet,
i mbjell në saksi,
Sara dhe Saranda
ia kanë lakmi.

Ato më të bukurat
i nxjerr në dritare,
me erë të këndshme,
me ngjyra laramane.

Përgjatë dimrit
kujdeset për to.
Lule të freskëta
ajo ka kurdo.

LA, LE, LI

Tra, la, la, la -
bari u tha.

Tra, la, la, le -
dolën ca re.

Tra, la, la, li -
tani bie shi.

XH

XHAMTARI

Xha Xhaviti,
xhamtar i vjetër,
për të xhami
është sikur letër.

Xhamat që thyhen
me pahir,
xha Xhaviti
i ndreq më lirë.

Andaj ky mjeshtër
ka bërë emër,
e bën punën
me gjithë zemër.

BABI NË KURBET

Duke na përqaftuar,
me ne upërshtëndet;
na la të mërzhitur,
shkoi në kurbet.

Të gjithë në shëpi,
e qamë me lot;
sot por largohet,
do të kthehet në mot.

Detyrat e shtëpisë,
me nënën i ushtroj;
babi kur të kthehet,
me pesësja ta gëzoj.

K

24

SE Ç'U BË MIRI

Seç u bë Miri
mjeshtër
i një rakete
prej letre.

Ai do të nisej
për në Hënë,
kur gjumi
do ta kishte zënë.

Bie zilja

KY VOGËLUSH

Ky vogëlush,
shumë i zgjuar,
me shumë lodra
nëpër duar.

Rr

Elan, Elan, o Elan,
sa i bukur ky emër.
Gjyshi edhe gjyshja
e kanë në zemër.

Ja, ky vogëlush,
shtatë vjet i mbush;
nëpër kalaveshë,
nga shtatë kokrra rrush.

PLOT HARE

Kënga vjen nga ferra.
Çeli luleshqerra.
Na erdhi pranvera,
vjollcës i vjen era.

Fushat gjelbërojnë,
bilbilat këndojnë,
fëmijët vrapojnë,
qengjat blegërojnë.

Kumria - gu-gu-gu,
bletëza - zu-zu-zu,
qengji - be-be-be -
këndojnë plot hare.

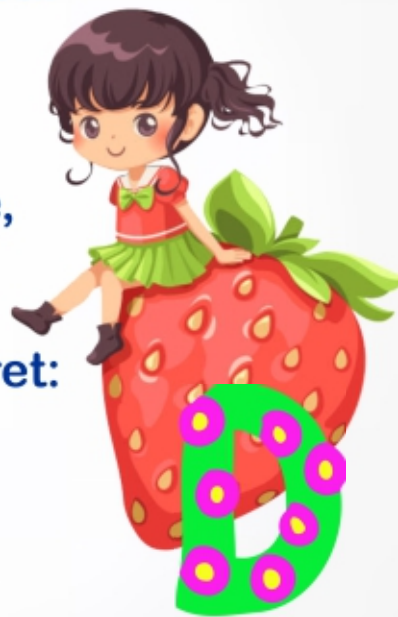

SA E BUKUR

Sa e bukur është natyra,
kudo shtruar me ngjyra.
Këtu kopshti, në të pema,
molla, dardha nëpër rremba.

Skuqur, pjekur qershia,
për ta shijuar Dituria.
Këtu kopshti, në të perime,
i ka mbjellur teta Fatime.

Dredhëza e skuqur rri e pret:
- Dora e vockël ku u tret,
t'më kpusë, t'më gëzojë,
shijen time ta shijojë?

Në kopsht shtathedhur trëndafili,
ndër gjethe t'pjergullës bilbili.
Për bri kopshtit lumi rrjedh,
gurgullon, argjend derdh.

KJO PRANVERË

Kjo pranverë
edhe zogjve
Libra leximi u solli -
të mësojnë si Fatoni.

Nga Libri i leximit
këngë mësojnë -
pranverës i këndojnë.

Me Libri leximi
vijnë fluturim -
në kopshtin tim.

PRANVERËN E SHIJOJNË

Pemët gjethojnë,
lulet erë lëshojnë,
fluturat fluturojnë -
pranverën e shijojnë.

Qershitë lulëzojnë,
bletët zhurmojnë,
zogjtë cicërojnë -
pranverën e shijojnë.

Lumenjtë gurgullojnë,
livadhet gjelbërojnë,
qengjat blegërojnë -
pranverën e shijojnë.

Pq

F

TI, O MARS

Sa shumë i dua ngjyrat tua.
Ajo e gjelbërta ma ngjyros jetën.
Unë të ruaj në bebëzat e syve.

Ti, o mars, o muaji i mrekullive,
natyrën e zgjon nga amullia,
njerëzit i çliron nga mërzia.

Ti, o mjeshtër i mrekullive,
i zgjon edhe lulet,
i zgjon fluturat;
të shëmtuarën e bën bukuri,
gjithë stinës i hedh shpresë -
e praron me dashuri.

Z

LULE DHE PRANVERË

Gjithandej në televizorë,
shfaqen dronë dhe avionë;
digjen tanke dhe kamionë,
nuk ka filma vizatimorë.

Nuk ka lojëra nëpër duar,
zilja e shkollës është vrarë;
çdo fëmijë është trazuar:
- A ka luftën kush ta ndalë?

Ne fëmijët duam dashuri,
t'i ulni armët menjëherë!
Të ketë paqe dhe lumturi,
të ketë lule dhe pranverë!

Pranvera

PA MARSIN, PA LAPSIN

Nuk mund të vijë
pranvera pa marsin.
Nuk mund të përparojë
populli pa lapsin.

Ia them këto fjalë
çdo vogëlushi,
që ka mendje të kthjellët,
sy si rrushi.

Prandaj, ta dini,
o vogëlushë,
ju jeni çelësi
që pranverën e çel;
jeni sikur gruri
që bleron në fushë,
si lulja e bukur
livadheve kur del.

VARGU IM

Vargu im, zile shkolle -
çantën të mbushur me fletore.

Vargu im me abetare,
zogjtë e malit
i këndojnë në dritare.

Vargu im,
për një akullore
hyn në ëmbëltore.

Vargu im kopsht magjik,
në të bredhin fëmijët
me teleferik.

Vargu im,
fëmijëve u jep mësim.

SHIHE DALLËNDYSHEN

Dielli i shpërndau rrezet e tij të arta,
Besa ëmbël pranë dritares flinte;
tufa rrezesh ia përkëdhelnin faqet,
në ballkon një dallëndyshe cicërinte.

Besa u trazua nga gjumi i ëmbël,
shpejtoi te dritarja si shigjetë;
pa dallëndyshe e re te ballkoni -
e gëzoi pa masë kjo krahëlehtë.

- Nënë, eja shihe dallëndyshe e re!
Ajo është kthyer, ndërton fole te ne.

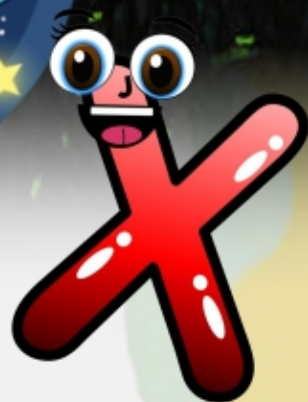

XIXËLLONJAT

Vallëzojnë xixëllonjat,
vallëzojnë nëpër livadhe,
vallen më të bukur
e lozin në dritare.

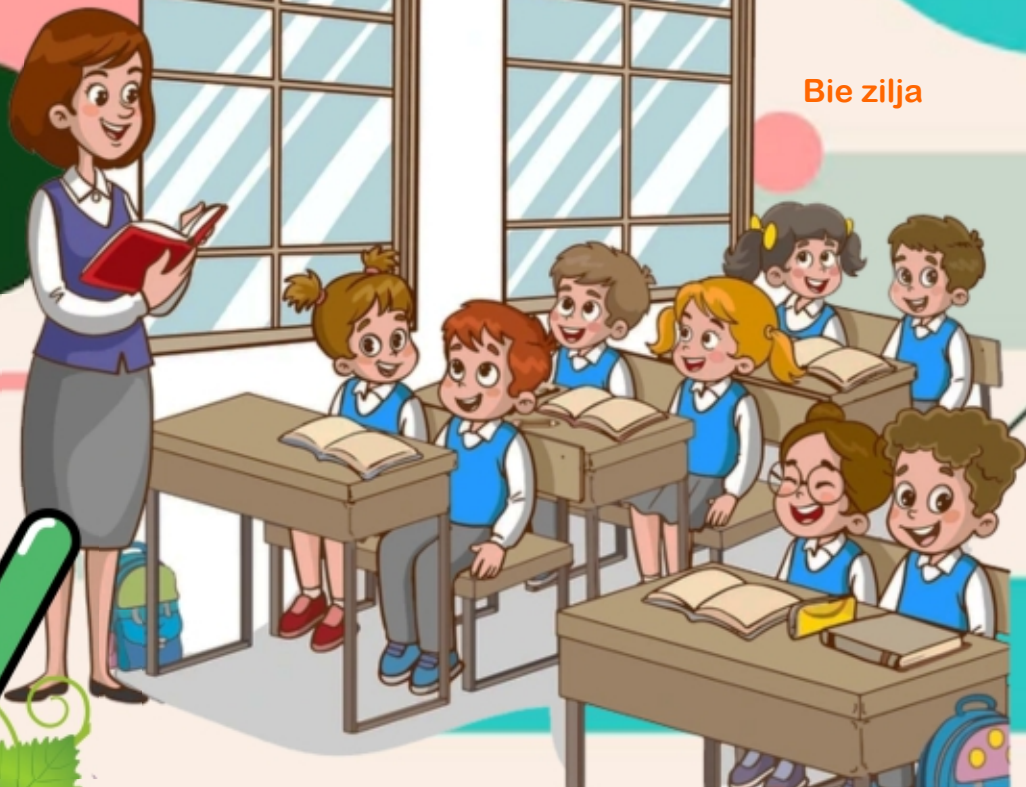
Vallëzojnë xixëllonjat
valle me fanarë,
e shikojnë grurin,
në është pjekur në arë.

Vallëzojnë xixëllonjat
valle pa mbarim,
kur të korret gruri,
do të kenë pushim.

Rr

Bie zilja

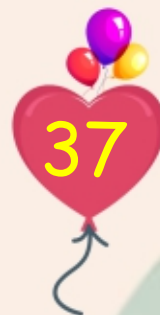
ME SHPORTA

- Nxënës të dashur,
nesër në shkollë
ejani me shporta!
S'i kam fjalë të kota?

Do të bëjmë
hartim me shkrim.
Tema: "Vjeshta".
Do të vilet vreshta.

Edhe në mollishte
mjaftë kokrra kishte.

Mm

VIJ UNË, VJESHTA

Një gjeth i zverdhur,
zonjës verë i thotë:

- Shko mikesha ime,
se vjeshta vjen sot!

Me shumë të mira,
vij unë, vjeshta.

- Le të mblidhet fusha,
le të vilet vreshta!

- Edhe ju po shkoni,
o zogj shtegtarë?
Ngado që të shkoni,
paçi rrugë të mbarë!

VJESHTA NË PIKTURË

Vjen mëngjesi i vonuar,
bie muzgu i shëmtuar.
Dielli lind i rënduar,
me re e mjegull mbuluar.

Gjithë natyra rrobat zhvesh,
bën ftohtë, shiu resh.
Era furishëm pemët qeth,
nuk i shpëton asnjë gjeth.

Atje, në ferrë, të strehuar,
mblidhen zogjtë të trishtuar.

Me shumë gjethe përmbi urë,
shtrihet vjeshta në pikturë.

GJ

Sh

5

VJESHTA MAGJISTARE

Vjeshta, nuk sjell vetëm shi,
ajo bën edhe të tjera mrekulli.

Sjell shumë molla,
dardha bishtholla,
rrush kokërrzi,
specë për turshi.

Gjethe ngjyrëarta që lodrojnë,
shi pikazemre përmbi kokë.
Gështenjat për fëmijët pikojnë,
patatet bujku i nxjerr mbi tokë.

Vjeshta është magjistare.
Pesësia me yje vë në ditare.
Edhe ëndrra me mjaltë.
Marmelatë ditën e martë.

40

VJESHTA NUMËRON

Stina e vjeshtës numëron,
gjethet fillojnë të thahen;
degë e mollë në mërzi,
ka ardhur koha të ndahen.

Gruri nuk pret, nuk duron,
pronarin ara e thërret;
plugu thellë-thellë lëvron,
traktori me gëzim buçet.

Del ketri, ushqim grumbullon,
zogjtë i bëjnë melodi;
pesë-gjashtë re lazdrane
miratojnë vendim për shi.

KUR NIS DIMRI

Askush të mos hidhërohet,
kur nis dimri të afrohet.

Bora vendin do ta mbulojë,
male e fusha do t'i zbardhojë.

Dimri vjen në kohë të vet,
ai kur niset askë s'e pyet.

Turr e vrap, e vogla Norë:
- Mami, mami, po bie borë.

- Le të bjerë, moj bija ime,
se fëmijëve u sjell gëzime!

42

JANË DASHURUAR

Fëmija me lojën,
nxënësi me shkollën,
rrushi me mollën.

Lapsi me fletoren,
trekëndëshi me vizoren,
akullorja me ëmbëtoren.

Gjeografia me hartën,
e hëna me të martën,
bleta me mjaltën.

Është dashuruar:
hëna me diellin,
yjet me qiellin,
buka me miellin.

Dimri me pranverën,
vjeshta me verën,
bilbili me ferrën.

Reja me shiun,
fyelli me bariun,
macja me miun.

KUR KAM DETYRA

Atëherë kur kam detyra,
stilolapsit i mbaron gjyra.

Sapo i bëj me kompjuter,
ndalet rryma, mbetem në terr.

Lë fletoren mbi tavolinë,
e gjej mbi supë në kuzhinë.

I bëj detyrat e historisë,
në fletoren e gjeografisë.

I bëj detyrat në biologji,
atë faqe ma ha një mi.

Ajo, fletorja e gjuhës shqipe,
rrotullohet në lavatriçe.

KUR BIE TERRI

Për çdo natë kur bie terri,
pas darke mbyllet frigoriferi.

Pantallonat rrinë palë,
nën jorgan i shtrirë një djalë.

Nis ankimet, frikohet Nita,
nuk pëlqen të fiket drita.

Eja, mami, me ne rri,
atje, në skaj lëviz një mi.

Fjeti Nita, fjeti edhe Ximi,
për ta nëna është sigurimi.

Bie zilja

I THONË MENDJE

- O Tiliiiiii,
eja për në dyqan!
Do të gatuajmë petë.
Nipçja erdhi si shigjetë.

- Gjyshe,
mos më porosit
më shumë se tri sende,
se edhe kësaj i thonë mendje!

NËNA

Ajo është një mrekulli,
ku dada edhe lali
gjejnë dashuri.

Asaj i sillen rrotull
yjet me gjithë hënë,
Arta sillet rreth saj,
si bija për nënë.

DY ZEMRA

Brenda zemrës së nënës sime
rrahin dy zemra me tik e tak,
njëra e madhe, tjetra e vockël,
e shtojnë gëzimin përditë nga pak.

2

Fjala e saj e ngrohtë,
ëmbëlsirë pa çmim;
këshilla e saj më ngre,
më çon në përparim.

P

Dora e saj magjike
më bën pëllumbeshë,
më vë në gjumë të thjeshtë,
më zgjon princeshë

GJERDANË GËSHTENJASH

g

Nga gështenjat e ziera,
nëna na bënte gjerdanë,
mua dhe motrës Hanë.

Gjerdanët në qafë
ne i mbanim,
nga një kokërr hanim.

Të ëmbla si sheqeri,
të shijshme sa s'ka,
ishin, more vëlla.

PO TË ISHIM ZOGJ

Ç ç

Po të ishim zogj,
foletë do t'i kishim ngritur
në rremb të mollës -
përballë shkollës.

Po të ishim zogj,
do të shkonim fluturim;
fëmijëve të botës
do t'u sillnim gëzim.

Po të ishim zogj,
do të shpërndanim dhurata;
në vend të armëve,
do të prodhonim çokollata.

ANËS LUMIT

Anës fshatit tonë,
lumi i bardhë kalon;
me mrekullitë e tij,
gjithë fshatin e gëzon.

Bariu nëpër livadhe,
delet i kullot;
me gëzim e hare,
zemrën e ka përplot.

Anës lumit qengjat,
hidhen dhe kërcejnë;
barin e njomë,
aspak s'e kursejnë.

paqe

SA MIRË, SA BUKUR

Sa mirë, sa bukur,
kur piqet gruri,
kur shkrihet metali,
kur lumturia
shfaqet te qytetari.

Sa mirë, sa bukur,
kur në fushë ka gjallëri,
kur buka shtrohet në sofër,
kur zemra ndien lumturi.

M

Sa mirë, sa bukur,
kur arma hidhet në mbeturina,
kur nuk ka turbullira;
kur ka paqe dhe liri,
kur fëmijët rriten
si lulja në saksi.

stop

Bb

LAMTUMIRË SHKOLLË

Lamtumirë, shkollë e dashur,
mbete pjesë e jetës sime;
përplot na mbushe mendjen,
nëntë vite me mësimë.

Lamtumirë o arsimtarë,
sa shumë u munduam;
nga përpjekja juaj e madhe,
dalëngadalë përparuam.

Lamtumirë, o shkollë e dashur,
shpinën ta kthjem sot;
janë tronditur zemrat tona,
andaj po qajmë me lot.

MË BËNI NDER

Dallëndyshja i ka do fletë,
me një hov del mbi retë.
- Dallëndyshe, më bëj nder,
m'i jep krahët vetëm një herë,
gjithandej të fluturoj,
erën e jugut ta shijoj!

Shqiponja me sy të mprehtë
e heton armikun fare lehtë.
- Shqipe moj, më bëj nder,
m'i jep sytë vetëm një herë,
t'i shoh bukuritë atdhetare
dhe fëmijët me Abetare.

Dielli, që gjithë botën e ndriçon,
mbi detra e fusha rrezet i lëshon.
- Diell, o diell, më bëj nder,
m'i jep rrezet vetëm një herë,
ta ngroh dheun, të zgjoj bimësinë,
lirinë ta ngjall, të djeg robërinë!

Lart në qiell ylli vezullon,
kudo në qiell fole ndërton.
- Yll, o yll, më bëj nder,
ma jep vezullimin vetëm një herë,
t'i ndihmoj të vuajturit në çdo skaj,
lumturi e dëshira pakufi t'u ndaj!

EJA, O BILBIL

Një zë bilbili
jehonte nëpër lëndinë,
fëmija e la lojën,
e dëgjonte melodinë.

Shkoi, e luti bilbilin,
me dëshirë të zjarrtë,
i premtoi ushqim
me drithëra e mjaltë.

- Eja, o bilbil, të bëhemi miq,
e luste Armendi -
të betohem në besë,
për kafaz argjendi.

Zog këngëtari,
Armendit iu përgjigj qartë.
- Kurrë nuk lakmohem
për drithëra e mjaltë.

As kafaz të argjendtë
e as prej ari nuk dua,
jeta më e lumtur,
n'lëndina është për mua.

O fëmijë i dashur,
shko te loja,
luaj me kënaqësi,
këngët e mia,
deri sa rritesh
i këndoj për ty!

57

TË JETOJË DO

Nën qiellin e kaltërt,
nën diellin që ngroh;
çdo fëmijë në botë,
të jetojë do

BIOGRAFIA E AUTORIT

Berzat Sadiki u lind më 06. 04. 1962 në Cerovë të Tetovës. U shpërngul në Uzurmisht, ku e kaloi fëmijërinë dhe rininë. Jeton në Tetovë.

Ka të kryer Fakultetin Filologjik - Gjuhë dhe letërsi maqedone dhe pret të diplomojë magistraturën në Institutin për gjuhë maqedone "Krste Misirkov" - drejtimi Maqedonistikë me komunikologji. Punon në arsim.

Ka filluar të botojë që nga viti 1975 nëpër revista dhe gazeta në Maqedoni dhe në Kosovë. Në vitin 1983 është çmuar me vendin e dytë në "Takimet e 21-ta të poetëve të rinj në Maqedoni".

Pas një pushimi të gjatë në krijimtari, ai i është kthyer shkrimit.

Themelues i Shtëpisë botuese MIRËSIA. Ka botuar revistat: Argumenti, Mirësia, Shkollari, Klubi i fëmijëve. Merret me poezi për fëmijë dhe të rritur. Pjesëmarrës nëpër takime letrare. Fitues i çmimeve dhe lëvdatave.

Berzat Sadiki është kryetar i Shoqatës së shkrimtarëve "Pro litera" në Tetovë.

PËRMBAJTJA

BIE ZILJA	5
ÇDO FËMIJË E KA NJË YLL	6
SHTATORI	7
LIBRI	8
ABETARE	9
DASHURIA ÇEL	10
FILLOI MËSIMI	11
BESA	12
CAKU	13
NË MËNGJES	14
ËMBËLSIRA	15
G-JA E GRISHUR	16
KUR JEMI BASHKË	17
LUMI RADIKË	18
PIKA-PIKA	19
HAJDE QERSHIA	20
LULET	21
LA, LE, LI	22
XHAMTARI	23
BABI NË KURBET	24
SE Ç'U BË MIRI	25
KY VOGËLUSH	26

PLOT HARE	27
SA E BUKUR	28
KJO PRANVERË	29
PRANVERËN E SHIJOJNË	30
TI, O MARS	31
LULE DHE PRANVERË	32
PA MARSIN, PA LAPSIN	33
VARGU IM	34
SHIHE DALLËNDYSHEN	35
XIXËLLONJAT	36
ME SHPORTA	37
VIJ U Ë, VJESHTA	38
VJESHTA NË PIKTURË	39
VJESHTA MAGJISTARE	40
VJESHTA NUMËRON	41
KUR NIS DIMRI	42
JANË DASHURUAR	43
KUR KAM DETYRA	44
KUR BIE TERRI	45
I THONË MENDJE	46
NËNA	47
DY ZEMRA	48
GJERDANË GËSHTENJASH	49
PO TË ISHIM ZOGJ	50

ANËS LUMIT 51
SA MIRË, SA BUKUR 52
LAMTUMIRË SHKOLLË 53
MË BËNI NDER 54 - 55
EJA, O BILBIL 56 - 57
TË JETOJË DO 58
BIOGRAFIA E AUTORIT 59
PËRMBAJTJA 60

cipi